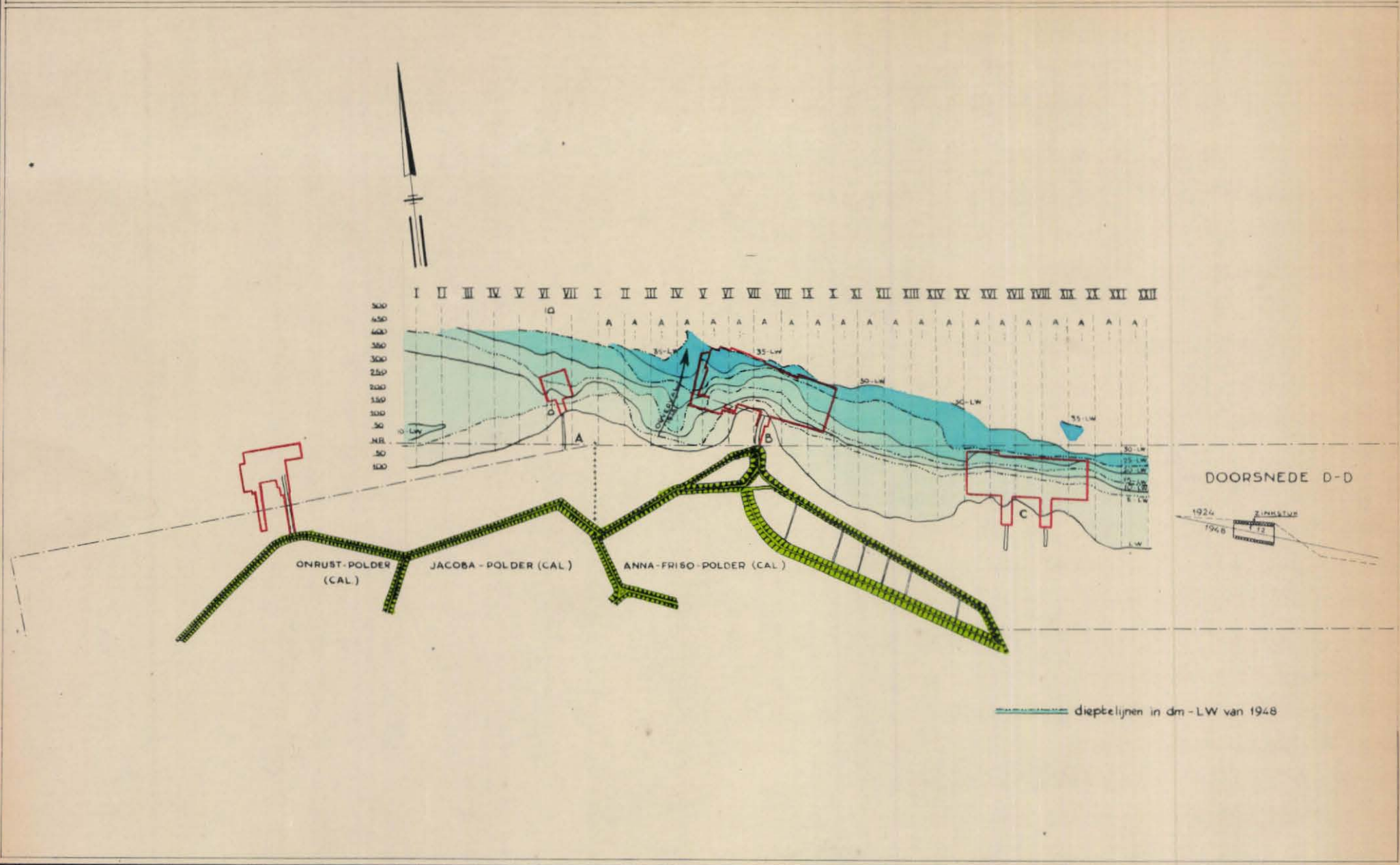

DIEPTELIJNEN VAN DE VOOROEVER JACOBA-EN ANNA FRISO POLDER

RAPPORT: Alg. 220.D 799.S.H. Ringma.Rapport betreffende de toestand van
de oever van de Calamiteuze polders
Jacoba en Anna Friso. (N. Beveland)

1949. 3 blz. 1 tekening.

Over het gehele traject, op de bijlage aangegeven, verkeert de benedenwaartse begrenzing van het talud in hoofdzaak in rust en de LW-lijn schrijdt langzaam terug.

De werken B en A zijn tijdens vroegere aanvallen verlaagd beneden de huidige bodemdiepte. Het overige oevertraject B-A ondergaat door zijn ligging afwisselend afslag en opzanding en is het zorgenkind in deze oevervakken.

De vrij ernstige oeverval in traject B-A (1948) zal op korte termijn aanzanden.

Het werk A is gestadig en gelijkmatig verlaagd tot een vloeiend verlopend talud. Zodra hier de vooroever neiging vertoont tot verlaging en het stuk van zand ontblootraakt, is het raadzaam dit werk uit te breiden tot 500 m buiten de hoofdraai en het met 100 m te verbreden. De belangrijkste functie van dit werk ligt in het voorkomen van het landwaarts binnendringen van de lagergelegen dieptelijnen in de neerom A-B.

In het algemeen dient een oeverwerk, in het systeem der vaste punten, aangebracht te worden wanneer het talud nog niet te steil is geworden, ten hoogste 1:8. Daarbij is nodig dat het stuk reikt tot in de as van de opdringende stroomgeul. De lengte van de werken loodrecht op de oever is van meer belang dan de breedte.

De oeverwerken B en C liggen onder een te steile helling. Het optreden van oevervallen in het traject B-C is daardoor niet uitgesloten.